

FSD2471 YKSINHUOLTAJIEN HAASTATTELUT 2001 JA 2003

FSD2471 SINGLE PARENT INTERVIEWS 2001 AND 2003

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Haastattelun ajankohta: 2001
Haastattelija: (K) Katja Forssén ja (A) Anne-Mari Jaakola
Haastateltava: (T) H6, nainen
Haastateltavan ikä: 30
Haastateltavan siviilisääty: naimaton
Haastateltavan koulutus: keskiasteen opisto tai lukio
Haastateltavan työmarkkina-asema: työtön
Haastateltavalla alle kouluikäisiä lapsia: on
Haastateltavan alle 18-v. lasten lukumäärä: 1

A: Miten päädyit [kylään kaupunkimaisessa kunnassa, Etelä-Suomi]?

T: No, se oli semmonen, kun mä olin vielä hänen isän kans, niin meillä oli silloin jo semmonen, et me tänne [asuinkylään]. Täällä ei silloin ollut vielä kaupaa, ei mittään ja jotenki tää on sillai... Ku mä oon asunu tuolla [-], jotenki kiinnosti, ku tääl oli niinko... Me mentiin tuonne ihan päätyyn noihin rivitaloihin silloin, ku ei hänt ollu vielä, mut sit katottiin, ku ei oo kauppaa, ei oo mittään ja nyt on sit, ku tuli tuo kauppa tohon noin ni sit ku meil tuli tuo ero, ni mä sanosin, et nyt... Ja sielt sit äkkiä Ja tääl on noit asuntoi aika hyvin saatavil, ku jossain oli joutunu, ku mä yritin toisest paikaa puol vuottaki, ku ei voi odottaa niin kauan jos niiko lapsen kans on niin. Enkä mä voinut siihen vanhaan paikaankaan sit taas jäädä

A: Missä asuitte?

T: Me asuttiin [kaupunginosa kaupunkimaisessa kunnassa, Etelä-Suomi]. Se oli niinko, ku hänen oli sit taas äiti asus siin ihan melkeesti korttelis niinko anoppi asus melkeesti siin, ni ei siit tullu niinko mittään. Se oli niinko pakko lähtee niinko ja poies, et tuli semmonen olo et ei, ei täst tuu mittään Pois vaan, saadaan rauhotettua se elämä Kyllä se [tyttärelle] oli kova pala tajus sen yht'äkkiä niinko

K: Puolitoistavuotias?

T: Kaks. Et hän otti sen niin kovalla et sen takia mulla oli se töihin meno niinko on vieläki, et on semmosta, et mä en voi niinko, ku mä sanosinkin, et mun täytyy ajatella sen... Ku hän pelkää sitä, nää ei usko, et hän pelkää sitä jos ei äitikään tuu. Jos äiti ottaa vaan, ku hän näki ku isä otti laukun ja lähti . Se tapahtus niin, et hän on ihan, niin et hän ei oo missään, isä ei oo missään tekemisissä hänen kans. Et se on semmost, just sen takia mä joutusin niin kauhia tässä meil oli just muutama kuukausi sit semmosta, et kaikki puhelimen näytöt ja kaikki muutto Ku se hänen yhteydenotto oli semmost et hän soitti aina kahden neljän aikaan aamuyöstä ihan umpihumalassa, et ei hän oo [tyttärestä] ollenkaan kiinnostunu, vaan hän kysy sitä mitä mä teen. Ni mä sit sanosin, et en mää jaksa sitä ja sit taas sosiaaliviranomasten kans se on niin, et se on isän yhteydenotto. Et he ei kato sitä kauheena, et se on isän yhteydenotto, oli hän sit umpikännis tai mihin aikaan vaan. Joo, se katotaan, ku hän sano, ku mä menin yhteishuoltajuuden niinko purataan, ni hän ei, siihen hän ei suostunu, ku mä näin hänet, ku hän sanos, et sitä hän ei

tuu antamaan mulle, ku mä olen se yksinhuoltaja Et hän ei nimetäs laita alle, ni hän olis vaan jatkanu sitä Ja nyt se sit loppus siihen, et nyt ku hän ei saa puhelime kiinni, ni sit ei hän ota mittään yhteyttä muutenkaan. Ja sen on mun mielest toisaalta parempiki

K: Eikö se vaikeuta teidän asioiden